

Rzecznik Praw Dziecka przedłożył Marszałkowi Senatu swoje stanowisko dotyczące ustawy o pomocy państwa w wychowaniu dzieci (druk nr 87).

Rzecznik Praw Dziecka pozytywnie ocenił dążenia ustawodawcy, mające na celu wsparcie polityki prorodzinnej, poprzez wspomoczenie finansowe rodzin w związku z wychowaniem dzieci. Wejście w życie ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci urzeczywistni zarówno konstytucyjne, jak i wynikające ze zobowiązań międzynarodowych wartości.

Rekomendowanym celem przedmiotowego świadczenia jest przede wszystkim częściowe pokrycie wydatków związanych z zaspokojeniem potrzeb życiowych i wychowaniem dzieci, poprzez przyznanie kwoty 500 zł miesięcznie matce, ojcu, opiekunowi faktycznemu albo opiekunowi prawnemu dziecka, do ukończenia przez dziecko 18. roku życia.

Przedstawione rozwiązanie Rzecznik uznał za pożądane narzędzie polityki prorodzinnej, które na wzór innych państw członkowskich Unii Europejskiej może zapewnić częściowe pokrycie wydatków związanych z wychowaniem dziecka.

Rzecznik Praw Dziecka wyraził także poparcie dla proponowanych w art. 46 ustawy zmian w brzmieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, poprzez dodanie w art. 80 ust. 1a. zgodnie z którym rodzinie zastępczej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka, do świadczenia, o którym mowa w ust 1, na każde umieszczone dziecko w wieku do ukończenia 18. roku życia, przysługuje dodatek w wysokości świadczenia wychowawczego określonego w przepisach o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci. Zapewnienie prawa do analogicznego dodatku rodzinom zastępczym, będzie urzeczywistnieniem równego traktowania wszystkich opiekunów prawnych dzieci, niezależnie od formy sprawowanej nad nimi opieki. Rzecznik Praw Dziecka uznał za korzystne z punktu widzenia rodzin gorzej sytuowanych, wyłączenie dochodów uzyskiwanych z tytułu świadczenia wychowawczego z katalogu dochodów warunkujących nabycie prawa do świadczeń z pomocy społecznej, świadczeń rodzinnych, funduszu alimentacyjnego oraz świadczeń materialnych dla uczniów.

Szczegółowo odnosząc się do ww. ustawy Rzecznik przedstawił następujące uwagi i wnioski:

- uwzględnienie objęcia zakresem podmiotowym ustawy również pierwsze dziecko, niezależnie od progu dochodowego, warunkującego nabycie prawa do tego świadczenia.
- w przypadku utrzymania przez ustawodawcę progów dochodowych określonych w art. 5 ustawy, świadczenie wychowawcze powinno być przyznawane na pierwsze dziecko, w sytuacji gdy dochód rodziny nie przekracza kwoty 1 200,00 zł także wówczas, gdy członkiem rodziny jest dziecko legitymujące się lekkim stopniem niepełnosprawności.
- należałoby rozważyć objęcie świadczeniem wychowawczym również pełnoletnie dzieci uczące się.
- katalog dokumentów do uzyskania świadczenia powinien zostać enumeratywnie wymieniony.

Rzecznik Praw Dziecka zwrócił również uwagę na potrzebę rozważenia zmiany brzmienia art. 25 ust. 1 i 2 pkt. 4 ustawy, wedle którego osoby pobierające świadczenie wychowawcze będą obowiązane do jego zwrotu, jeżeli świadczenie zostało przyznane na podstawie decyzji, której następnie stwierdzono

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 19, luty 2016 23:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odsłony: 1213

nieważność z powodu jej wydania bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa. W ocenie Rzecznika Praw Dziecka powyższe rozwiązanie jest krzywdzące dla beneficjentów świadczenia, którzy zobowiązani będą do zwrotu świadczenia, chociaż nie ponoszą winy za wydanie przez organ administracji publicznej nieważnej decyzji.

Konkludując, w ocenie Rzecznika Praw Dziecka, wprowadzenie świadczenia wychowawczego do systemu wspierania rodziny jest instrumentem ważnym, którego realizacja może przynieść wymierne korzyści dla dzieci. Zapewnienie wszystkim małoletnim godnych warunków socjalnych jest bowiem priorytetem państwa, a każda forma wsparcia w tym zakresie jest krokiem we właściwym kierunku.

Źródło: www.brpd.gov.pl